

NS kamprop

#193

4 / 2023 (134)

Intervju med Isabel Medina Peralta

Innledning

I den siste utgaven av vårt intervjuformat "Front Line Reports" intervjuer vi den nasjonalistiske aktivisten Isabel Medina Peralta fra Spania for det nye tyske nettmagasinet for politisk teori fra NSDAP/AO "Der Angriff (DA)/The Attack". Intervjuet ble gjennomført av deres sjefredaktør "Wehrwolf".

www.nsdapao.info

Intervju

DA: Vennligst presenter deg selv .

Isabel Medina Peralta:

Jeg er først og fremst nasjonalsosialist. Jeg er en politisk soldat som gjør sin plikt. Jeg forstår at en mann (i mitt tilfelle en kvinne) defineres av sine handlinger, av sin spesielle måte å forstå verden på og presentere seg selv i den. Veien jeg har valgt er handlingens vei. "Jeg tror, jeg kjemper", dette er det kategoriske imperativet i min eksistens.

DA: Når begynte du ditt politiske arbeid, og hva var motivasjonen din for å gjøre det?

Isabel Medina Peralta:

Jeg begynte å engasjere meg aktivt i politikk da jeg var tretten år gammel. Det var i det øyeblikket jeg begynte å sette pris på en persons opplæring og kulturelle kapasitet, så jeg begynte å lese alt jeg anså som nyttig. Selv om mine første lesninger var bevandret i filosofi, fører alle veier til Roma, og i dette tilfellet førte til en jordet og praktisk politisk ideologi. Mine handlinger, min måte å oppføre meg på, min smak og verdsettelse er, og har vært så lenge jeg kan huske, fascistisk.

I en alder av fjorten år begynte jeg å delta på konferanser og demonstrasjoner, kort tid etter at jeg grunnla et magasin for politisk informasjon og oppsøkende, og jeg begynte å legge merke til transmutasjonen i mitt livsvalg. Men alle problemene som min politiske tilhørighet forårsaket meg virket tåpelige, fienden visste ikke at jeg kjempet for storhet og udødelighet! Viljen til å rydde opp i kaoset, til å bringe orden i den forstyrrede verden, og til å opptre som en vokter i den høyeste platonske forstand av orden, det er den presserende oppgaven som nasjonalsosialismen har satt seg selv; og det er den oppgaven jeg også har satt meg selv. Min motivasjon er å handle for å bevare skjønnhet og harmoni, å handle etter dyd og plassere kunsten i den vitale maksimen i universets sentrum.

DA: Samarbeidet du/dere med politiske partier og/eller organisasjoner i Spania og/eller internasjonalt?

Isabel Medina Peralta:

Ja. Som jeg har nevnt tidligere, begynte jeg min politiske karriere med å grunnlegge en jonsista-ukeavis, det vil si knyttet til den nasjonalsosialistiske linjen innen den spanske fascismen. Navnet den fikk var "La Conquista del Estado" i kraft av ukeavisen som startet den fascistiske politiske kampen i Spania i 1931 under Ramiro Ledesma Ramos' penn. Etter utgivelsen av mine utgaver begynte jeg å møte kamerater, noen lesere og andre som sluttet seg til prosjektet. Da jeg møtte den som nå er min mest lojale kamerat og beste venn, begynte jeg en periode med militans i Falangen sammen med ham, men mange år etter at jeg ga meg selv til partiet, var jeg i stand til å bekrefte at de nåværende sosiale omstendighetene trakk essensen av partiet til å gjøre det ugjenkjennelig for noen av sine egne grunnleggere. Så jeg startet en kamp i "Bastion Frontal", en for tidlig ungdomsgruppe hvis hovedmål var ingen ringere enn å riste offentlig bevissthet basert på virale medieaksjoner. Etter oppløsningen finner jeg meg selv å lese og forberede de nye trinnene på en solid og uknuselig struktur for fremtiden. Likevel deltar og kjemper jeg sammen med spanske kamerater i en kulturforening og internasjonalt, både i partiet mitt "Der Dritte Weg", i Tyskland, og i det britiske magasinet "Heritage and Destiny", der jeg samarbeider med artikler regelmessig. Jeg har også kontakt og samarbeid med enkelte partier i Brasil, Frankrike og Italia.

DA: Er du fortsatt knyttet til "Bastion Frontal"? Hvis ja, vennligst fortell våre lesere noe om historien til den nevnte organisasjonen og dens mål.

Isabel Medina Peralta:

Bastión Frontal var en militant ungdomsorganisasjon basert på ideen om politisk kamp og gateaksjoner. Den oppsto i Madrid etter pandemien i et klima preget av politisk uenighet, sosial urettferdighet og økonomisk krise, noe som selvsagt bidro til at gruppen vokste raskt. Det manglet imidlertid en fast kommando, en konkret ideologisk beslutsomhet og fremtidsutsikter. Da jeg bestemte meg for å bli med i partiet, så jeg tydelig at det ikke hadde noen form for varig anvendelse i den spanske sosiale scenen, og at det selv bare måtte tjene som en aksjonsgruppe for å vekke samvittighet, og oppnå ekko i media gjennom målrettede handlinger. Slik sett nådde vi våre mål, siden gruppen ble nevnt til og med i det nasjonale parlamentet. Senere førte atferdsproblemer til visse mennesker, disiplinen og inkonsekvensen til mange militanter, i tillegg til de juridiske problemene som våre offentlige opptredener forårsaket, til at skuffelsen knuste kampånden til våre soldater. Jeg forlot partiet en måned før oppløsningen på grunn av forskjeller med en av lederne, siden jeg var i Tyskland uten mulighet til å kunne ta beslutninger fra mitt eget land på grunn av farlige omstendigheter. Min beslutning ble tatt basert på det faktum at fremtiden til gruppen og dens direktører var langt fra min ideologiske tenkning og min kampmoral.

DA: Du henvendte deg først til offentligheten og holdt en tale 13. februar 2021 i Madrid om den spanske frivillige falangistdivisjonen "Azul" ("Spanish Volunteer Division") under andre verdenskrig, iført den blå falangistskjorten. Denne talen har reist mye kontrovers, selv på internasjonal skala. - Forklar våre lesere din motivasjon bak denne talen og din beslutning om å opptre der i Falangist-uniform.

Isabel Medina Peralta:

Jeg kan virkelig ikke forklare hvorfor jeg var der, knapt atten år gammel, i et panteon innviet til helter og foran 300 mennesker med en mikrofon. Jeg var mer eller mindre kjent i Spania fordi min oppførsel og min forakt for konsekvensene gjorde en jente til en politisk soldat på lik linje med menn. For eksempel, da jeg var femten år gammel, kom mange hooligans fra et britisk antifascistisk lag til Madrid. Mens vennene mine tenkte og bestemte seg for strategier, bestemte jeg meg for å stå foran dem og gjennomføre en av mine egne ideer, som var vellykket med tanke på at disse antifascistene ble ydmyket av en enkelt liten jente. Også med tanke på min personlighet og fysiske utseende, får meg til å tro at visse organisasjoner bestemte seg for å gi meg en stemme på demonstrasjoner for å tiltrekke seg et fornyet publikum og gi et nytt, mindre aggressivt mediebilde. Den dagen gikk imidlertid "propagandabeslutningen" litt ut av hånden. Med talen min ønsket jeg å vekke i alle disse mennene den krigerske og etiske karakteren til divisjonssoldatene, jeg ønsket å opphøye virtuositeten til den spanske krigeren og hans historie, og fremfor alt ønsket jeg at vinden skulle få ekkoet av ordene mine til å ryste sypressene på kirkegården. Å fortelle den udiskutable sannheten, historiens uforanderlige stemme som dør i våre dager, og få tør å peke på fienden. Jeg tror at halve tiltak, den ideologiske overtredelsen til fordel for å skaffe seg en bedre mening om et korrumpert samfunn, aldri vil føre noe sted, aldri. Jeg tror at noen må ofre sine privilegier for samfunnet, og ærlig talt har jeg ikke noe imot å gjøre det, for å gjøre min plikt er det viktigste for en mann med ære. Fremfor alt prøvde jeg å gjøre militantene oppmerksomme på at livet er verdiløst hvis du ikke er i stand til å ofre det til et enormt ideal.

I talen begynte jeg med å parafasere Adolf Hitler i en uttalelse om den strålende bragden til den spanske divisjonen, og deretter oppfordret jeg kameratene i vårt århundre til å forakte konsekvensene, fordi en bot, en liten fengselsstraff eller at kjæresten din forlater deg fordi du er en "nazist", ingen av disse små omstendighetene kan sammenlignes med de som ga livet for vår sak. Som jeg allerede har sagt:

"De som overlevde kulden på den russiske steppen og brannen i Krasny Bor dro tilbake for å utfordre forsynet i Berlin, sammen med Charlemagne-enheten, sammen med SS, for å forsvare det som skulle bli tusen år med storhet og ære."

Døden var ikke slutten for dem, det var begynnelsen på en æra, den hitleristiske æraen, og i dag må vi kjempe slik de allerede gjorde, "i hver av våre handlinger må vi gjøre revolusjonen til et nærvær, selv om døden kommer til oss; for i så fall vil vi dø under solen eller under stjernene, men vårt blod vil bli fruktbart som en forynget vår".

Til slutt understreket jeg det vitale behovet for å kjempe mot faren til all korrupsjon, mot verdens herre, anstifteren av innvandring, av moralsk degenerasjon, av finanskrisen, fordi: "Det er vår ypperste plikt å kjempe for Europa og for Spania, som nå er svakt og likvidert av fienden, fienden som alltid vil være den samme, selv om han har forskjellige masker: jøden. For ingenting er mer sikkert enn denne bekreftelsen, jøden har skylden."

Jeg hadde på meg en Falangist-skjorte for prinsippet om ensartethet. Selv om det var jeg av alle deltakerne som hevet stemmen eller tok mikrofonen, skiller ingenting meg fra kameratene mine. Den blå skjorten minner oss om at vi alle kjemper for en felles idé og at vi alle er ubetydelige sammenlignet med den ideen. I tillegg er det slik de spanske soldatene kjempet, blå skjorte ved siden av hakekorset, symbolet på gjenoppstått liv.

DA: Dessverre sluttet ikke Franco seg offisielt til aksemaktene. Hva tror du var deres intensjon bak denne beslutningen, og tror du en allianse kunne ha påvirket aksemaktenes krigsinnsats på en betydelig måte?

Isabel Peralta:

På begynnelsen av 1930-tallet begynte en ny ånd å ta form, identisk med ånden som allerede var i ferd med å gjennomsyre sjelene til unge mennesker over hele Europa. Denne bevegelsen ble grunnlagt av Ramiro Ledesma Ramos, redaktør og generalsekretær for "La conquista del Estado".

Senere sluttet han seg til José Antonios Falange, som var mindre stridslysten, mer moderat og mer katolsk enn tysk. Dette førte naturlig nok til en splittelse kort tid etter. Både Ledesma og José Antonio nådde imidlertid fascismens lederskikt i Spania. Da borgerkrigen brøt ut, ble alle lederne og tjenestemennene i Falangen og JONS fengslet og skutt. Når det gjelder José Antonio, er muligheten for at Franco måtte redde ham slående, og han ga avkall på løslatelsesforslaget.

Franco, en strateg, utdannet i den høyeste militære strenghet, var overhodet ikke interessert i livene til disse lederne, fordi han visste at med dem var hans figur formørket og verdiløs. Etter å ha vunnet krigen grep han Falangen, dens symboler, dens doktriner (i det minste i teorien) og dens hymne. Han fusjonerte partiet og skapte en ideologisk cocktail mellom carlister, fascistiske, konservative, liberale og katolikker, og selv om det ble antatt at Hitler ville vinne krigen ved å fremme sine første posisjoner, var han en tilhenger av Føreren. De møttes i Hendaye, og Hitler erklærte at "han ville foretrekke å få trukket ut tennene en etter en før han møtte Franco igjen".

Så kom gudenes skumring, og under ruinene av Berlin bukket alt vakkert, harmonisk, rettfærdig og sant under. I Spania ble den fascistiske hilsenen eliminert som offisiell, "camisas viejas" fra Falange ble angrepet og eliminert, og endret dem til teknokrater, og de endte opp med å bli enige med sionismen ved å installere militærbaser i Spania i bytte mot penger, i den reneste stilen med lav prostitusjon, Hvis det vurderes fra et ideologisk synspunkt ...

DA: I talen din om "Blue Division" nevnte du også den internasjonale jødiske innflytelsen. Jeg må si at jeg er ganske imponert over det, siden det ikke er vanlig å se så klart på dette temaet i så ung alder, også, og det er ikke en aldersgreie, det er vanskelig i disse dager å snakke om jødernes innflytelse i offentligheten, spesielt i EU.

Beskriv for leserne våre hvordan du har lært om det jødiske problemet.

Isabel Medina Peralta:

Det er vanskelig, jeg vet det, men det er i bunn og grunn nødvendig. Mennesket trenger å vite hva problemet er, det trenger å gi det en form, et ansikt, et navn. Navnet på problemet er jødedommen, den internasjonale jødedommen og dens totale forakt for andre folk og for tingenes harmoniske ordning. De spekulerer i folks elendighet, de legger inn skadelige ideer i den nasjonale organismen som parasitter: i går kommunisme, i dag antirasisme, feminisme eller LGTBI. De er parasitter, og parasitter må først identifiseres som sådan for å kunne finne en kur. Noen ganger er det vanskelig å være ærlig med oss selv, vi vet det, vi vet hvor farlig det jødiske problemet er. Imidlertid foretrekker vi å se den andre veien og distrahere andre med kjærlige eufemismer som "eliten" "det utvalgte folket" ... Nei! Jeg bryr meg ikke om konsekvensene, jeg lever for ære, ikke for brød, og jeg vil aldri angre på å forkynne sannheten, uansett hvor vanskelig omstendighetene mine har blitt etter det, vil jeg gjenta det tusen ganger mer. Jeg begynte å studere det jødiske spørsmålet siden jeg begynte å studere verden. Overalt hvor øynene dine nådde, fant du en jøde: pressen, banker, energiselskaper, olje ... når du studerer universell historie, legger du merke til den tilfeldige detaljen at fra Egypt til den romerske pretoren, gjennom keiserne, russiske tsarere, rumenere, engelske, spanske eller franske erobrere, fant du en episode av utvisning mot jøden. Analyser fakta uten ideologiske fordommer, fjern bind for øynene, og du oppdager bare ett navn "Jøden".

DA: Så hvordan vil du definere dine politiske synspunkter totalt sett? Er du falangistisk orientert, eller mer i retning av Francisco Francos posisjon?

Isabel Medina Peralta:

Jeg er nasjonalsosialist. Først startet jeg min politiske karriere i Falangen på grunn av min hengivenhet til Ramiro Ledesma Ramos og i takknemlighet for offeret til José Antonio og våre falne. I den nye Falangen hadde jeg mange ideologiske forskjeller, siden jeg var en "jordblå" ifølge partikameratene mine (en metafor for den brune skjorten). Den blå skjorten var festskjorten og representerer arbeiderklassens seriøse og proletariske ånd, og jeg bestemte meg for å bruke den i talen, først og fremst på grunn av det velbegrunnede prinsippet om ensartethet, for i et atrium eller i siste rad er jeg en soldat til, og jeg fortjener ikke utmerkelser av noe slag. For det andre fordi under Wehrmacht-uniformen til Falangist-soldatene kikket det blå som minner nasjonen vår og dens strålende historie, som salmen deres sier "ære til hjemlandet som visste å følge solens vei over havets blå" og erobre hele verden.

Likevel er min doktrine rent nasjonalsosialistisk, og jeg adlyder bare gudenes eller Hitlers ordre, så ethvert nytt parti som vil kaste eller "fortynne" essensen som om det var dårlig, enhver "fjerde politisk teori" blir presentert for meg som en ideologisk overtredelse og en veldig alvorlig feil for vanære overfor gudene.

DA: Personlig synes jeg at bakgrunnen for den spanske borgerkrigen 1936-1939 er et godt eksempel på situasjonen som alle landene i den vestlige verden befinner seg i i dag, og bare av den grunn synes jeg også det er synd at historien om den spanske borgerkrigen fortsatt er sjelden for mange mennesker utenfor Spania. - Hva er din mening om dette temaet? Tror du at omstendighetene rundt de massive politiske spenningene mellom venstresiden og høyresiden som senere utløste den spanske borgerkrigen (på noen måte) ligner på dagens situasjon i den vestlige verden?

Isabel Medina Peralta:

Mitt svar på dette spørsmålet ble allerede gitt av Jose Antonio, Primo de Rivera tidlig om morgenen da han ble henrettet: "Jeg skulle ønske at mitt var den siste spanske blodsutgytelsen i borgerkrig, jeg håper at det spanske folket, som er så rikt på gode og elskelige egenskaper, finner fred og et hjemland med brød og rettferdighet". Når vi ser på situasjonen fra et praktisk synspunkt, har det spanske folket imidlertid sjelden vært enige med hverandre. Vi mistet imperiet vårt delvis på grunn av den jødiske finansieringen som de engelske skipene mottok, delvis på grunn av intern uenighet. Årsaken til vårt solimperiums fall er ingen ringere enn intern uorganisering og mangel på harmoni. I dag kan vi se likheter. Proklamasjonen av den andre republikken var ikke annet enn liberalismens og individualismens triumf over vårt folk. Noen ganger til venstre, noen ganger til høyre. I dag kan vi se disse foreldede og smakløse ideene materialisert i "Partido Popular" og i PSOE (et parti som allerede var til stede i det politiske landskapet på 30-tallet).

Utenfor disse to lagene, hver dag mer homogene med hverandre, må vi forene resten av ideene og praksisene. Slik oppstår Vox og Podemos. Partier som ligner på League of Matteo Salvini eller AFD i Tyskland og dens påfølgende motstandere. Men hva med den virkelige radikale venstresiden? Og den fanatiske nasjonalismen som var til stede i Falange? Det er ingen plass for disse partiene eller ideene i dagens demokrati. Vår tid er preget av en barnslig universalisme, en total mangel på verdier og ideer og et fall i den kollektive moralen. Vi må bryte denne situasjonen og omdanne disse dekadente verdiene, for dette trengs ikke noe mer enn fanatisme, og fanatisme er fraværende i dag.

DA: Hva er de største problemene i ditt land?

Isabel Medina Peralta:

Spania er ikke lenger en suveren nasjon, nå er det en liten del av det konglomeratet som utgjør Den europeiske union, og enda mer den globaliserte verden. Spanias problem ligger derfor ikke i vårt eget territorium, men i at vi er underlagt fremmede makter.

For det første, og som den viktigste konsekvensen av dette alvorlige problemet, finner vi rasemessig fortrenghing, som, selv om det ikke er så uttalt som i London eller Paris, er et håndgripelig problem som utvikler seg i et destruktivt tempo og truer den naturlige orden, verdens polykromi og all skjønnheten som Spania, som nasjon, samfunn og folk, kan bringe

til verden. Undersøkelser fra det nasjonale statistikk instituttet viser at det bare i Almería er registrert 58 000 ulovlige innvandrere i små båter. I Barcelona er det allerede gettoer, forsteder som virker overlatt til seg selv og som ligner på å reise hundrevis av kilometer til et kvalmende hjørne av Afrika. Dette kan føre til at vold, kriminalitet eller hærverk øker, men det er ikke akkurat det underliggende problemet. Vill oppførsel kan godt løses ved deportasjon. Vi kan ikke fokusere diskursen vår på denne typen oppførsel, men vi må tvert imot åpne øynene og innse at selv den mest ærlige marokkaneren vil ha sine fem eller seks barn her, at de er født på nasjonalt territorium og vil ha både spansk dokumentasjon, barn som vil kunne stemme og bestemme, og de vil implementere sin kultur som verken er spansk eller europeisk, i et allerede okkupert territorium som bare vil forbli som et minne i en historiebok som den nasjonen som erobret Amerika eller skrev Don Quixote. Det er det som skjer i dag, glupsk, fremrykker og knuser alt vakkert, og lar restene av den hvite, siviliserende og kreative rasen råtne i solen som et lik. Innvandringsproblemet er ledsaget av den lave fødselsraten i mitt land, som ligger i EU som en av nasjonene med den laveste fødselsraten. Spanjoler er overlatt til hedonisme, til den mest absurde individualisme eller strømninger som feminister eller homoseksuelle moter, noe som gjør den naturlige regenereringen av rasestrukturen nesten umulig.

På den annen side den økonomiske usikkerheten, mangelen på infrastruktur, den militære forlegenheten og kontrollen av fremmede makter med militærbaser på vårt eget territorium, mangelen på en kraftig hær og ikke en liste over sepoys til tjeneste for NATO. Alle disse problemene eksisterer i skyggen av det som en gang ble kalt Spania. Men vi må gå til kjernen. Jøden er den som destabiliserer underutviklede land og leder innvandringsbølgene til Europa; han er den som har ansvaret for å forberede siviliserte folk på deres invasjon med sitt humanitære og tolerante ordbruk, som lurer kvinner for å frata dem deres største dyd, som distraherer mennesket og gjør ham svak, som destabiliserer økonomien og skaper sammensatte og unaturlige interesser. Det er problemet, å fjerne kontrollen som den internasjonale jødedommen utøver over Spania, og kveler vårt folk til døde, ville sivilisasjonen bli satt i orden igjen. Jøden har skylden.

DA: Hva er din holdning til Den europeiske union (EU)?

Isabel Medina Peralta:

Richard Kallergi utarbeidet en plan på begynnelsen av 1920-tallet. Denne planen ble kalt "Pan-Europa", og blant dens maksimer må vi bokstavelig talt fremheve følgende påbud: "De hvite rasene i Europa må ødelegges og erstattes av en ny rase av negroider - eurasiere som er føyelige og lette å dominere." Jødedommens livsviktige maksime er å dominere og underlegge seg verdens nasjoner for å gjennomføre sin guds ord, den "edle rases" kontroll over verden. Denne "edle" rasen er ikke som de afrikanske eller mongoloide rasene, passive, harmløse og nyttige raser i naturlovens polykromi, tvert imot er den jødiske rasen destruktiv, parasittisk, skadelig. For å utøve total kontroll over et mer eller mindre omfattende territorium, må det opprettes et sett med felles lover, noen globale ideologiske forskrifter, et identisk monetært system. De gjorde det allerede i Roma, og de prøvde å fortsette på den måten helt til en østerriksk maler satte en stopper for det. Etter, i Gotterdammerung, hadde Europa gått tom for lys, uten en guide, og det var på tide å gjennomføre planen som Kallergi allerede hadde utarbeidet. Flagget ble

designet av ham (de tolv stjernene representerer Israels tolv stammer), og hans maksimer var universalisme, forbrukerisme og individualisme. De aller fleste land som har bidratt med noe til verden er dominert; de siviliserende folkene, den kreative rasen, under samme symbol og valuta underlagt dollartransaksjonen og det føderale reservesystemet.

Det er sant at hvert land kan ha sine egne lover, men i henhold til grunnloven kan de ikke være i strid med EUs maksimer. I Spanias tilfelle har vår tidligere grunnlov måttet endres. Vårt rettssystem må også tilpasse seg lovgivningen som håndheves fra Brussel. I september ble det for eksempel innført en ny lov for beskyttelse av jødedommen i samsvar med IHRA. EU er med andre ord et organ som er fremmed for Europa, dets spesielle geni og dets etiske system. Det er en del av sykdommen.

DA: Apropos EU: I mars 2022 kontaktet det spanske politiet politiet i Forbundsrepublikken Tyskland (FRG) angående reisen din til Tyskland. Deretter ransaket de ham på flyplassen i Frankfurt/Main, og etter det tok de ut en rettssak på grunn av påstått "promotering av NS-propaganda". Denne hendelsen skapte overskrifter i både Tyskland og Spania på den tiden. Hvordan gikk den rettssaken til slutt for deg?

Isabel Medina Peralta:

Jeg ble frikjent og fikk tilbake eiendelene mine i september. Advokaten min kjemper nå for å få erstatning. Etter den hendelsen dro jeg tilbake, riktignok med buss, og levde i flere måneder under navnet "Francesca Rienzi", en italiensk kunststudent ved universitetet i Firenze. Situasjonen ble imidlertid mye mer komplisert etter en reise til England, der jeg ble arrestert på flyplassen i Manchester i henhold til antiterrorloven. Etter å ha blitt holdt i 6 dager i det britiske landet uten mobiltelefon eller datamaskin, lot de meg være i fred. På den tiden reiste jeg til Belgia, hvor jeg skulle avgjøre skjebnen min. Det var en Interpol-søk- og sporingsordre på meg. Jeg visste at jeg måtte dra tilbake til landet mitt og vente på at situasjonen skulle roe seg. Men jeg hadde en forpliktelse overfor partiet mitt i Tyskland og kameratene mine, og jeg måtte være konsekvent med det jeg forkynte. Jeg tok en buss, og etter en reise på mange timer ankom jeg Tyskland. Jeg gikk til demonstrasjonen og gjorde min plikt. Etter noen uker, da jeg var i en kafeteria foran en vakker gotisk katedral og likte lesningene mine, fikk jeg en telefon fra jobben min og en annen fra naboene mine: politiet lette etter meg. Jeg prøvde å dra derfra, men i løpet av kort tid fikk politiet tak i meg siden de hadde geolokalisert telefonen min, og de sperret av inn- og utkjøringene til byen der jeg befant meg.

En lov fra 1947 ble anvendt på meg, og for første gang i den tyske forbundsrepublikkens moderne historie ble en borger av Den europeiske union utvist permanent uten forutsetningen om å ha begått en forbrytelse eller å ha blitt stilt for retten. Ifølge forbundsrepublikken ble det ansett som en reell trussel mot landets demokratiske orden. En 20 år gammel jente ansett som den største faren for et av de sterkeste landene i Europa? Ja, fordi de er redde, de er vant til å forby og at nevnte forbud respekteres av frykt, men som jeg signerte og sverget i politierklæringen min: "*Min ære er lojalitet.*" Jeg vil kjempe for Tyskland, for Europa og for minnet om Adolf Hitler slik de første kristne gjorde, med en

fanatisme som presser deg til å omfavne døden med et smil om munnen. I dag jobber Forbundsrepublikken med ressurser og appellerer til EU-domstolen for å forby meg den frie mobiliteten gjennom Schengen-territoriet (en rettighet som er inkludert i tittel 1 og 2 i traktatene til Den europeiske union og menneskerettighetene). Jeg ønsker dem lykke til.

DA: Hva mener du om den politiske situasjonen i Tyskland (i delstatene: Forbundsrepublikken Tyskland, Forbundsrepublikken Østerrike og Luxembourg)?

Isabel Medina Peralta:

Det er et okkupasjonsregime, både militært, økonomisk og rettslig. Det konglomeratet av papirer som utgjør grunnloven, fokuserer på det de anser som landets hovedproblem: nasjonalsosialismens fremmarsj. De forsøker å forby alt, symboler, historie ... men fremfor alt forsøker de å bekjempe sannheten. De ønsker å redusere og underkue en av de mest kapable rasene i menneskehetens historie. De vil få dem til å glemme hva det vil si å være tysk, ikke å produsere kulturelt, vitenskapelig, teoretisk. De vil frata dem deres egenart og redusere dem til et svakt og sykt folk uten personlighet eller identitet. Tyskland er ikke suverent og styrer heller ikke seg selv; Tyskland er et land av slaver, og for å undergrave dette trenger det en folkelig revolusjon innenfor rammen av internasjonalt samarbeid. Nasjonalsosialistene i hele verden står i gjeld til Adolf Hitler.

DA: Spania, som en av de europeiske grensene i dette området, var et av hovedofrene for masseinnvandringen og "flyktningkrisen" i 2014/2015. Er det fortsatt målbare effekter av denne historiske krisen? Hva med situasjonen på spansk territorium i Nord-Afrika?

Isabel Medina Peralta

Naturligvis klarte mange av dem å bosette seg. Problemet er ikke så mye de økonomiske utgiftene, selv om dette er veldig høyt og storsinnet overlegen de statlige pengene som settes inn i barsel, kunst eller forskning og utvikling; men rasemessig, siden sameksistens av biologisk forskjellige elementer ikke er mulig. Deres skikker, etikk eller kapasitet er vesentlig forskjellig fra vår, og de vil alltid være skadelige elementer utenfor deres naturlige territorier, siden det destabiliserer og hindrer samfunnet vårt. Hvis vi allerede snakker om miscegenation, rasefortrengning, må vi bestemme at det er et problem som skal utryddes så snart som mulig, siden et ødelagt nabolag kan repareres, men blandet blod tar generasjoner og århundrer å harmonisere igjen, og selv på den måten vil det aldri komme tilbake til det første elementet.

DA: Hva med den nye masseinnvandringen og "flyktningkrisen"? Er Spania berørt av dette på samme måte som andre land? I så fall: på hvilken måte?

Isabel Medina Peralta:

Det er noe katastrofalt, og vi må gjøre en meditasjonsøvelse her. Vi må forstå at disse mennene representerer menneskeliv og at de kommer hit på egen risiko på flukt fra en konflikt eller fra omstendigheter som overhodet ikke er gunstige for livet. De er ikke de skyldige, selv om de kommer til Europa, og mange av dem begår forbrytelser og forårsaker terror. Vi må forstå at disse menneskene ikke er i stand til å forstå verden slik vi forstår den, vår kultur og siviliserte oppførsel kan ikke kreves av dem. Vi kan ikke kreve av dem at de i stedet for å slåss og danne gjenger skal plukke opp et piano og fremføre en serenade. Vi kan ikke og bør ikke gjøre det fordi de ikke er oss; det vi må gjøre er å bevare verdens skjønnhet, surmaenes stammedanser, masaienes ritualer og skulpturene til Botticelli eller Wagner-operaene, siden alt utgjør verdens polykromi, mangfoldets rike skatt. For at dette skal eksistere, må alle være på sin plass, i harmoni med sitt miljø og sitt samfunn, for hvis de blir introdusert til Europa, vil de aldri bli europeiske, og kaoset vil bli håndgripelig. Vi må derfor, for å utrydde problemet med innvandringskrisen, gå til essensen, påpeke det som skaper kriger i disse landene, som skriver "Refugees Welcome" på dørene til Europa og skryter av den naturlige konflikten som denne samlingen av raser forårsaker. De er mennesker, og arisk godhet bør hjelpe dem, i deres land, med å bekjempe roten til problemet.

DA: Er massiv innvandring en trussel mot spanjolene? Hvis ja: på hvilken måte?

Isabel Medina Peralta:

Det er en trussel når det gjelder destabiliseringen de utgjør. Fra det økonomiske nivået mottar de for eksempel statsstøtte som kommer ut av skattebetalernes lomme og ikke er bestemt til å reparere for eksempel den vakre arkitekturen i byene våre. Det er en trussel ved at de aksepterer jobber betalt til uverdige lønninger som en spanjol som ikke mottar støtte og lever lovlig, betaler skatten og hjemmet sitt, ikke kunne overleve, og derfor devaluerer arbeidsgiveren lønnen, og spanjolen har ikke noe annet valg enn å akseptere den uverdige lønnen takket være loven om tilbud og etterspørsel. Men hovedproblemet ligger i tapet av vår etnokulturelle identitet, vårt naturlige miljø og prinsippet om et homogent samfunn der dine problemer er naboens problemer.

DA: Hva er løsningen for å få slutt på denne krisen med massiv innvandring og "flyktninger" for Spania og resten av Europa?

Isabel Medina Peralta:

Vi må kjempe mot storfinansens, mot det internasjonale jødiske herredømmet og dets etablerte system; gjøre de innfødte oppmerksomme på at det ikke er vårt ansvar å ta ansvar, og at medfølelse ikke er fornektelse av ditt eget liv. Få dine brødre til å se at de ikke er som oss, at mennesker, som alle andre arter, har markante og uforsonlige forskjeller, og at det å elske raser ikke betyr å blande og ødelegge dem, men snarere å være rasistisk og kjempe for renhet og bevaring av det samme. Rasisme må sees på som en naturlig og positiv etikk, og

for det må rasister være eksemplariske, ikke la seg rive med av den absurde oppførselen å kalle en svart person en "ape" på gaten, fordi han ikke er en ape. Vi må til enhver tid handle med eksemplaritet og rettferdighet, og være forsvarere, representanter og voktere av den overlegne rasen. Den ariske må være lyset for resten av verden.

DA: Er den nåværende flyktningkrisen en drivkraft bak rekrutteringen av medlemmer og/eller nasjonalistiske organisasjoners innflytelse/politiske styrke i Spania?

Isabel Medina Peralta:

For noen måneder siden fant det sted en voldelig episode i Ceuta og Melilla: 9000 innvandrere krysset grensen med vold, slo politimenn, okkuperte hus og voldtok kvinner. På den tiden så det ut til at det var flere nasjonalister enn i SS, men etter et par tweets spredte disse menneskene seg, og du kan ikke stole på at de vil organisere en gruppe som vil gå til krisens fokus for å bekjempe den. Alt som trengs for å "utløse" disse menneskene er en voldelig handling som vekker hat og avsky, og dette er ineffektivt siden hat ikke fører til resolute handlinger. Det er nødvendig å forstå klart, med rettferdighet, at kampen mot dem ikke må være en handling drevet av hat, men av kjærlighet til ditt folk og din familie og til verdens stilling. Bare menn som forstår dette, vil være villige til å gi sine liv.

DA: Hvor sterk er fienden i ditt land?

Isabel Medina Peralta:

Tilsynelatende er problemet ikke så alvorlig som i andre europeiske land. I 1492 ble jødene fordrevet fra vårt rike, og vi klarte å bli det største imperiet i moderne historie. Men selv om vi ikke har det samme problemet som Ukraina, Tyskland, Romania eller Polen, har vi og har hatt et alvorlig problem. Jødene er alltid der, det er ikke nok å utvise dem bare fra landet vårt eller å tvinge dem til å konvertere (som ble gjort i inkvisisjonen) fordi "de er løgnens mestere" og de bosetter seg igjen, skjult, men i strategiske posisjoner. Den vanligste jødiske typen i Spanias historie var ikke askenasen som var skammen til våre europeiske brødre, men den sefardiske: en mindre støyende jødisk type, ikke så interessert i politikk og blodige revolusjoner. Han var en kulturell jøde som allerede forberedte den "svarte legenden" som er så utbredt om vårt folk. Han er en innflytelsesrik jøde som forankrer seg i regjeringen og byråkratiske organer, som blir rådgiver for en konge eller en republikansk president. Franco hjalp i stor grad den internasjonale jødedommen med å etablere seg også i Spania, ved å ta imot lån og gi bort konsesjoner.

Nå har Spania den samme jødiske innflytelsen som resten av Europa, siden det ikke finnes noen nasjonale selskaper. Valutaen er også euro, og den er underlagt renter og jødisk gjeld; energisystemene eies ikke av hovedleverandørene, men har Jahves merke innskrevet i etternavnet. Kinoen eller pressen som konsumeres er også jødisk. Vi er en del av verden, og verden har i dag en eier.

DA: Ditt politiske arbeid har allerede vekket mye kontrovers, særlig på grunn av det sterke presset fra den internasjonale sionismen. Har/har du hatt noen konsekvenser av dette i ditt daglige liv? Hvis ja, vennligst forklar. Forklar også for våre yngre lesere hvordan man håndterer undertrykkelse.

Isabel Medina Peralta:

Ja, jeg ville lure meg selv hvis jeg benektet det. Veien til en politisk soldat er ikke en dans på roser, den er ikke morsom eller hyggelig; den består av konstante oppofrelser. Før jeg ble en kjent figur i kampen, kastet faren min meg ut av huset på grunn av mitt militante engasjement. Jeg har mistet venner og slektninger, og selvfølgelig er det veldig vanskelig å opprettholde et romantisk forhold under mine omstendigheter. Jeg har fått sparken fra jobber og blitt nektet kontrakter bare av ideologiske grunner. Jeg blir ofte arrestert uten grunn, jeg kan ikke reise (og hvis jeg reiser til land der jeg har lov til å komme inn, må jeg holdes tilbake i flere dager i toll), jeg har rettssaker gående, og i en av dem ber de meg om tre års fengsel for en demonstrasjon organisert i forbindelse med en marokkansk migrasjonskrise. I februar 2021 ble jeg ansett som terrorist av flere land i Europa ... Men ærlig talt, selv om det naturligvis betyr noe for meg og påvirker meg, aksepterer jeg disse konsekvensene med glede fordi jeg vet at jeg kjemper for en sak som er større enn mitt eget liv.

Mitt personlige råd er at unge militante som fortsatt er i tide, prøver å ikke miste støtten fra familien og barndomsvennene sine, ettersom vi ikke må forlate den delen av livet vårt fordi vi kjemper nettopp for å bevare og styrke den. Hvis det er umulig, så fortsett, vi må være stoiske og gjøre vår plikt. Vi må plassere oss selv som ubetydelige individer og forakte våre fornøyelser og vår luksus, men samtidig verdsette oss selv som kilder og bolverk for en udødelig idé: Takket være oss holdes nasjonalsosialismens flamme i live.

Du må være en fanatiker, fanatisme flytter fjell og vår vilje må være uknuselig: Så hard som våre marmorørner og så lett som vårt flagg; Du må lære å ofre.

DA: ZOG prøver også å "deplatform" deg (få deg ut av politikken eller få deg straffeforfulgt) Hvordan takler du det?

Isabel Medina Peralta:

Det er en naturlig konsekvens som jeg antar som en del av den veien jeg har bestemt meg for å følge.

DA: Har du prosjekter/planer for fremtiden?

Isabel Medina Peralta:

Fortsett å trene, studere, lese, undersøke, bidra kulturelt med skrifter og handlinger ...

osv. Jeg jobber for tiden med en bok som jeg håper å publisere om kort tid. Mine planer for fremtiden er intet annet enn å fortsette å kjempe for våre ideer, uten hvile. I en manns militans er det to poler som vi ikke bør ignorere, Siegfried og Godmund: ørnen og slangen, kontemplasjon og handling. Uten et doktrinært grunnlag kan ikke resolutt handling utføres, og uten handling er ideer ikke verdt noe mer enn å samle støv på en hylle. Mer spesifikt forbereder jeg meg på å være i stand til å gjennomføre det den tyske republikken syntes å ane i sitt utvisningsdekret: Nasjonalsosialismen som en stor gigant organisert over hele Europa og i søsterlandene. Jeg har foreslått å kjempe for at nasjonalsosialismen skal bli lovlig igjen og bli sett på som det den er, en doktrine som må forvandle vår tids fremtid.

DA: Vil du anbefale noe litteratur? Hvis ja: hvilke bøker?

Isabel Medina Peralta:

Jeg anbefaler på det sterkeste engelsktalende nasjonalsosialister å gjøre en innsats for å oversette spanske stykker, da de er umåtelig rike. Jeg anbefaler å oversette og publisere i ditt land "La Conquista del Estado" og "Fascism in Spain?" av Ramiro Ledesma Ramos. Jeg anbefaler også å lese "Nuestras Ideas" av Ramon Bau, en ideell tekst for å introdusere nye kamerater til vårt verdensbilde. På den annen side tror jeg at for å være nasjonalsosialist og virkelig forstå hva det betyr, må den unge militanten først kjenne verk som Iliaden, som jeg anser som "den ariske bibelen", så vel som ridderromaner, Faust, de viktigste wagnerske plottene ... etc. Først må du vite hva det vil si å være europeer (i Europa eller i Amerika) for å kunne kjempe for din rase. Til slutt, det viktigste, det som ikke er ødelagt eller overtrådt av vindene i vår tid. Hjørnesteinen i våre ideer, MEIN KAMPF og Førerens taler, samt de essensielle bøkene fra partibiblioteket, for eksempel "Manifestet mot åger og slaveri til interesse" av Feder.

DA: Takk for intervjuet. Fortsett med det gode arbeidet. Seieren er vår! Legg gjerne til noen siste ord til leserne.

Isabel Medina Peralta:

Jeg vil takke deg for det prisverdige arbeidet du gjør med utgivelsene av magasinet ditt, samt din interesse for å kjenne historien til nasjonen min og gi meg plass til å avsløre problemene som kveler landet mitt og kontinentet mitt.

Seieren vil være vår, og tusenårsriket vil seire.

Heil Hitler!

NS KAMPFRUF
KAMPFPROPAGANDA DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT !

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1805 19 June 2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

The Fight Goes On !

TROTZ VERBOT NICHT TOT !

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonalsosialistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

Abonnementsskjema

Abonnement på **NS KAMPPROP** for de neste tolv utgavene. **30,00 Euro** eller **US \$ 30,00.** (Vennligst spesifiser hvilken språkutgave du ønsker!)

Donasjon - **DIN støtte gjør vårt arbeid mulig!**

Name _____

Gate _____

By _____ Postnummer _____

Land _____

(Valgfritt) E-postadresse/telefon _____

Post til: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA
(Eller utelat "NSDAP/AO").